

Proljeće u brezinoj krošnji

Hladnoća zime nestaje polako, s novim danom budi se nada, budi se život, šapat vjetra u granama se čuje. Proljeće ima magičnu moć. Stablo uvijek čeka ptice da mu se vrate. Vratile se ptice s juga, u krošnjama grade gnijezda, pripremaju se za ptiče male. Proljetnu haljinu proljeće na krošnje oblači, čuje se cvrkut ptica.

Sunce sve više grije, sve buja i sve raste. Meka, zelena trava izniknula iz plodne, kišom natopljene i suncem obasjane zemlje. Livade se šarene, more cvijeća se šareni, od maslačaka, ljubičica do raznih trava. Leptiri se po livadi veselo igraju, sve je šareno i sve cvate. Pčele užurbano lete od cvijeta do cvijeta koje je rasuto po poljima kao zvijezde na nebu. Mravi ponovo vrijedno rade i ništa više nije kao zimi. Iz obližnjeg vrta osjeća se miris rahle tek izorane zemlje. Dan postaje sve duži, a noć sve kraća, cijeli dan se djeca igraju i vesele. Kad smo kod igre i veselja, tu sam ja najbolji, nasmijem čovjeka koji se nikad nije nasmijao. Cijeli dan se igram i učim. Moje dvorište je drugačije nego zimi, zove me na igru i boravak vani. Pripremam bicikl za vožnju vani. Sunce, cesta, bicikl i ja... Život se ponovo vraća!

Patrik Ljubičić 6.d